

ร่างกฎหมาย C-35 : พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัย

(An Act respecting early learning and child care) ของแคนาดา *

กรทศน์ สุขเฉลิม**

ที่มาและความสำคัญ

ร่างกฎหมาย C-35 : พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัย (An Act respecting early learning and child care) ของแคนาดา ได้ถูกเสนอขึ้นในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร (House of Commons) ในวันที่ ๘ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๒๒ โดยนางคารินา โกลด์ รัฐมนตรีกระทรวงการพัฒนาครอบครัว เด็ก และสังคม และได้มีการพิจารณาวาระที่หนึ่งในวันเดียวกัน

ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติหลักการเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางของรัฐบาลกลางในการส่งเสริมและรักษาการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัย หรือเรียกโดยย่อว่า Early Learning and Child Care (ELCC) ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ในราคาที่ย่อมเยา มีความครอบคลุม และมีคุณภาพสูง โดยมีการประสานความร่วมมือกับทางมณฑลและชนเผ่าพื้นเมือง ในบทนำ (preamble) ของร่างกฎหมายฉบับนี้ แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของทางรัฐบาลกลางที่ยังคงดำเนินการตามกรอบการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัยในรูปแบบพหุภาคี และของชนเผ่าพื้นเมือง รวมถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยแคนาดาในขอบเขตเรื่องสิทธิมนุษยชน และจากการพัฒนาร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัย (National Advisory Council on Early Learning and Child Care) เพื่อให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีตามจุดประสงค์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ และกำกับดูแลกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับระบบของ ELCC ในท้ายที่สุดร่างกฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องจัดทำรายงานประจำปีซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเรื่องความก้าวหน้าของระบบ ELCC และการลงทุนที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลกลาง รวมถึงด้านอื่น ๆ

* บทความประจำเดือนกันยายน ๒๕๖๖ สรุปความจาก

https://lop.parl.ca/sites/PublicWebsite/default/en_CA/ResearchPublications?fbclid=IwAR2jWGBQXUdFVuarRDxavSm6Y2wfJol-uGiXtw93qSCECR8jVhGedoues9E#gsc.tab=0 สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖

** บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่องการศึกษาของเด็กในช่วงปฐมวัยของชนเผ่าพื้นเมือง ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มุ่งเน้นให้มีการดำเนินการตามกิจกรรมหมายเลข ๑๒ ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการสิทธิการความถูกต้องและการประนีประนอม (the Truth and Reconciliation Commission of Canada: TRC) ของแคนาดา โดยมีการเรียกร้องให้รัฐบาลกลาง รัฐบาลของมณฑล รัฐบาลเขตปกครองพิเศษ และชนเผ่าพื้นเมืองดำเนินการพัฒนาโครงการการศึกษาของเด็กช่วงปฐมวัยที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของครอบครัวที่เป็นชนเผ่าพื้นเมือง ร่างกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples: UNDRIP)^๒ ทั้งนี้ การบังคับใช้ได้มีการรับรองไว้ในกฎหมายของแคนาดาภายใต้กฎหมาย United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples Act^๓

ร่างกฎหมาย C-35 ได้ถูกอ้างอิงโดยคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรด้านทรัพยากรมนุษย์ ทักษะ การพัฒนาสังคม และสถานะของคนพิการ (The House of Commons Standing Committee on Human Resources, Skills and Social Development and the Status of Persons with Disabilities

^๒ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples: UNDRIP) เป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างหนึ่งที่ทำให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งประสบปัญหาและได้รับผลกระทบมาอย่างยาวนาน ทั้งการสูญเสียที่ดิน ทรัพยากร และการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ในบางพื้นที่ถึงขั้นต้องสูญเสียชีวิตและเลือดเนื้อ จากการลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อปกป้องผืนดิน ผืนป่า และวิถีชีวิตของตนเอง ความเป็นมาและความสำคัญของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง ปฏิญญาฯ ฉบับนี้ นอกจากจะเป็นให้การรับรองสิทธิเชิงปัจเจกเหมือนกฎหมายสิทธิมนุษยชนทั่วไปแล้ว ยังให้การรับรองสิทธิองค์รวม (Collective rights) และสิทธิในการให้ฉันทานุมัติ (Free, prior and informed consent – FPIC) ของชนเผ่าพื้นเมืองด้วย สิทธิดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะและไม่ได้มีการเขียนไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนฉบับอื่น ๆ นอกจากนี้ ปฏิญญาดังกล่าว ยังมุ่งส่งเสริมการพัฒนาและเสริมสร้างสถาบันทางการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจและสังคมของชนเผ่าพื้นเมือง เพื่อให้พวกเขาสามารถดำรงอยู่ รวมทั้งสามารถรักษาอัตลักษณ์และวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของตนเองไว้ได้

([https://www.iwgia.org/images/publications/new-](https://www.iwgia.org/images/publications/new-publications/UN_Declaration_on_the_Rights_of_Indigenous_Peoples_Thai.pdf)

[publications/UN_Declaration_on_the_Rights_of_Indigenous_Peoples_Thai.pdf](https://www.iwgia.org/images/publications/new-publications/UN_Declaration_on_the_Rights_of_Indigenous_Peoples_Thai.pdf)) สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖

^๓United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples Act ได้ออกบังคับใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๒๑ ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามปฏิญญาสหประชาชาติภายในระยะเวลาสองปี โดยมีบทบัญญัติกำหนดให้รัฐบาลแคนาดาดำเนินการปรึกษาหารือและร่วมมือกับชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อร่วมพัฒนาแผนปฏิบัติการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของปฏิญญาสหประชาชาติ รวมทั้งดำเนินการตามมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่ากฎหมายของรัฐบาลกลางสอดคล้องกับปฏิญญาของสหประชาชาติดังกล่าว และมีการรายงานความคืบหน้าเป็นประจำทุกปี

(<https://www.canada.ca/en/department-justice/news/2023/03/implementing-united-nations-declaration-on-the-rights-of-indigenous-peoples-act-next-phase-of-co-development.html>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๖

:HUMA) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๐๒๓ ต่อมาทาง HUMA ได้รายงานการแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายฉบับนี้เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๐๒๓ และทางสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบกับรายงานนั้นในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๒๓

ทาง HUMA ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทนำ (preamble) ของร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อเป็นการรับทราบความมุ่งมั่นของรัฐบาลแคนาดาในการส่งเสริมสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองให้สามารถได้รับคำปรึกษาหารือเรื่องเสรีภาพ และได้รับการบอกกล่าวล่วงหน้า รวมทั้งการให้ความยินยอมสำหรับบทบัญญัติเกี่ยวกับเด็กที่เป็นชนเผ่าพื้นเมือง ทางคณะกรรมการธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างกฎหมายฉบับนี้โดยกำหนดให้ชนเผ่าพื้นเมืองได้รับการช่วยเหลือจากโครงการและบริการของ ELCC อย่างดีที่สุด ซึ่งมีการยอมรับในสิทธิและเสรีภาพของชนเผ่าพื้นเมืองซึ่งต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้าและให้ความยินยอมในเรื่องที่เกี่ยวกับเด็ก

นอกจากนี้ ทาง HUMA ยังได้แก้ไขเพิ่มเติมแนวทางขั้นพื้นฐานของร่างกฎหมายซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าถึงของครอบครัวที่มีรายได้ทุกระดับขั้นของโครงการและบริการของทาง ELCC อย่างเท่าเทียมกัน บทบัญญัติเกี่ยวกับชุมชนในพื้นที่ชนบทห่างไกล ซึ่งบัญญัติรวมถึงเด็กที่เป็นชุมชนชายขอบอย่างเป็นระบบ และชนกลุ่มน้อยที่ใช้ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส รวมถึงการคัดสรรและการดำรงไว้ซึ่งแรงงานด้านการศึกษาในช่วงปฐมวัย ทั้งนี้ ในด้านวัตถุประสงค์ถือเป็นการรับทราบว่าเงื่อนไขข้อตกลงในการทำงานส่งผลกระทบต่อเนื้อหาของโครงการและบริการของทาง ELCC ซึ่งทางคณะกรรมการธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายฉบับนี้โดยชี้ให้เห็นว่า การลงทุนของรัฐบาลกลางในด้านโครงการและบริการของทาง ELCC ต้องมีแนวทางตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษาราชการ (the official language Act)^๔

ทาง HUMA ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของร่างกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับการแต่งตั้งสมาชิกของสภา (Council members) นอกเหนือจากสมาชิกโดยตำแหน่งหน้าที่ (ex officio member) ซึ่งถือเป็นผู้แทนของความหลากหลายทางสังคมในแคนาดาโดยปัจจุบันมีหน้าที่ทางสภา และกำกับดูแลการปรึกษาหารือ ทั้งนี้ คณะกรรมการธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้รัฐมนตรีได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับทางสภา

^๔พระราชบัญญัติภาษาราชการ ค.ศ. ๑๙๖๙ เป็นกฎหมายของรัฐบาลกลางที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นภาษาทางการของแคนาดา และกำหนดให้สถาบันของรัฐบาลกลางทุกแห่งให้บริการเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาฝรั่งเศสตามคำขอ พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๙ โดยมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับภาษาราชการ (Office of the Commissioner of Official Languages) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ (<https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/official-languages-act-1969>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๖

ในท้ายที่สุดทาง HUMA ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายฉบับนี้โดยกำหนดให้ความรับผิดชอบในการรายงานขึ้นอยู่กับทางรัฐมนตรี และกำหนดให้รัฐมนตรีต้องจัดทำรายงานประจำปีดังกล่าวด้วย

ผลกระทบจากการส่งเสริมการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัย

ในแคนาดา ผลกระทบจากมาตรา ๙๓ ของกฎหมาย the Constitution Act 1867 บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจตามรัฐธรรมนูญในการจัดทำกฎหมายด้านการศึกษา โดยมีข้อยกเว้นบางประการซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐบาลของมณฑล (provincial governments) การจัดตั้งและบริหาร ELCC ตามธรรมเนียมจะอยู่ภายใต้อำนาจของแต่ละมณฑลและเขตการปกครองพิเศษ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลกลางก็ยังสามารถให้เงินสนับสนุนแก่มณฑลซึ่งรวมถึงการสนับสนุนด้านการศึกษาภายใต้อำนาจการใช้จ่ายของรัฐบาลกลาง

ในแคนาดา การเข้าถึงการดูแลเด็กนั้นมีหลายประเภท ซึ่งรวมถึงแบบส่วนตัว แบบสาธารณะ และแบบไม่มีการแสวงหากำไร ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันไป ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ค่ามัธยฐานของค่าธรรมเนียมในการดูแลเด็กในวัยเริ่มหัดเดินอยู่ที่ ๑๘๑ ดอลลาร์ต่อเดือนในมณฑลควิเบก ในระดับกลางอยู่ที่ ๙๙๐ ดอลลาร์ต่อเดือนในเมืองเอลโลว์โนฟ และในระดับสูงอยู่ถึง ๑,๕๗๘ ดอลลาร์ต่อเดือนในเมืองโทรอนโต

การดูแลเด็กที่สามารถเข้าถึงได้นั้นทำให้ผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในภาคแรงงานและการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อผู้ปกครองโดยเฉพาะมารดาของเด็กที่มีโอกาสเข้าถึงการทำงานน้อยที่สุดและมีแนวโน้มการทำงานนอกเวลา (part-time) มากที่สุด โดยในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ อัตราร้อยละ ๗๗.๕ ของผู้หญิงที่มีอายุ ๒๕ ปี หรือมากกว่า ซึ่งมีบุตรหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นซึ่งบุตรอายุต่ำกว่า ๓ ปี ยังคงอยู่ในภาคการทำงาน เปรียบเทียบกับผู้ชายจะอยู่ที่อัตราร้อยละ ๙๖.๓ ของผู้ชายในช่วงอายุเดียวกันข้างต้นที่มีบุตรหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นซึ่งบุตรอายุต่ำกว่า ๓ ปี และในอัตราร้อยละ ๘๕.๙ ของผู้หญิงที่ช่วงอายุเท่ากันและมีลูกอยู่ในช่วงอายุ ๑๓ ถึง ๑๗ ปี ทางมณฑลควิเบกได้เสนอโครงการดูแลเด็กในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ ส่งผลให้มีการเข้ามาทำงานในภาคแรงงานของแม่เด็กเพิ่มขึ้นในมณฑลดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานที่เพิ่มมากขึ้นของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีลูกที่อยู่ในช่วงก่อนวัยเรียน ควบคู่ไปกับการลดลงของอัตราความยากจนของครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว

การริเริ่มดำเนินการของรัฐบาลกลางช่วงล่าสุด

ในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ กรอบการดำเนินการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัยแบบพหุภาคี (กรอบพหุภาคี) ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการแบบพหุภาคี ทั้งนี้ เพื่อวางรากฐานสำหรับ

รัฐบาลกลาง รัฐบาลของมณฑล และรัฐบาลของเขตการปกครองพิเศษในการดำเนินการโดยมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาวร่วมกัน สำหรับ ELCC กรอบการดำเนินการในระดับพหุภาคี ประกอบด้วย หลักการสำคัญที่ควรมีสำหรับการดูแลเด็กใน ๕ ประการ ได้แก่ (๑) มีคุณภาพสูง (๒) สามารถเข้าถึงได้ (๓) มีราคาต่อมเยา (๔) มีความยืดหยุ่น และ (๕) มีความครอบคลุม ซึ่งกรอบการดำเนินการดังกล่าวมีขึ้นพร้อมกับข้อตกลงแบบทวิภาคีกับทางมณฑลและเขตการปกครองพิเศษโดยมีวัตถุประสงค์ตามหลักการข้างต้น

ในปี ค.ศ ๒๐๑๘ รัฐบาลแคนาดาชี้แจงว่า ได้ร่วมการพัฒนากรอบการดำเนินงานในการเรียนรู้และการดูแลเด็กในช่วงปฐมวัยของชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งรวมถึงการจำแนกกลุ่มชนเผ่าที่เป็นชาวพื้นเมืองชาติแรกดั้งเดิม (First Nations)^๕ ชาวอินูอิต (Inuit)^๖ และชาวเมทิส (Metis Nation)^๗ ในภาพรวม โดยกรอบการดำเนินการดังกล่าวถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ (self-determination) ของชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งจากเอกสารได้ระบุคำแนะนำให้แก่ชุมชนและรายบุคคลในการบริการและพัฒนานโยบายเกี่ยวกับชนเผ่าพื้นเมือง ทั้งนี้ การนำกรอบการดำเนินการไปปฏิบัติควรขึ้นอยู่กับสิทธิบริบทเฉพาะด้านและสถานการณ์ของชาวพื้นเมืองชาติแรกดั้งเดิม (First Nations) ชาวอินูอิต (Inuit) และชาวเมทิส (Metis Nation) ซึ่งประกอบด้วยหลักการ ๙ ประการ ดังนี้

๑. ตระหนักถึงความสำคัญของภาษา ความรู้ และวัฒนธรรมพื้นเมือง

^๕First Nations' หรือกลุ่มชนชาติแรกดั้งเดิมที่อาศัยในพื้นที่ของแคนาดาอย่างยาวนาน เป็นการเรียกรวม ๆ ของชาวพื้นเมืองทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วย ๖๓๐ ชุมชน โดยเป็นตัวแทนของ ๕๐ ชาติพันธุ์ และ ๕๐ ภาษาพื้นเมืองส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของภูมิภาคอาร์กติก

(<https://www.patourlogy.com/%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B9%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%95-inuit/>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖

^๖ชื่อ เอสกีโม (Eskimo) ที่เป็นที่รู้จักกันก่อนหน้านี้ มีที่มาจากชนเผ่าพื้นเมืองอินเดียนแดงซึ่งใช้เรียกแทนตัวพวกเขา ซึ่งคำว่า เอสกีโม (Eskimo) มีความหมายว่า คนกินเนื้อ (ไม่เจริญ ไม่มีอารยธรรม) และมักถูกเรียกด้วยเชิงดูถูกเหยียดหยาม ทั้งนี้ คนต่างถิ่นหรือแม้แต่คนในพื้นที่ซึ่งไม่นิยมใช้กัน และชาวอินูอิตนิยมเรียกตัวเองว่าชาวอินูอิตมากกว่า

(<https://www.patourlogy.com/%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B9%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%95-inuit/>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖

^๗ชาวเมทิส (Metis) เป็นลูกผสมระหว่างชาวยุโรปที่เดินทางอพยพเข้ามาในแคนาดากับลูกหลานของชนพื้นเมืองดั้งเดิม

(<https://www.patourlogy.com/%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%B9%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%95-inuit/>) สืบค้นเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖

๒. รับทราบว่ากลุ่มชนเผ่าพื้นเมืองทั้งสามกลุ่มข้างต้นมีสิทธิในการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ (self-determination) รวมถึงสิทธิในการออกแบบและดำเนินการตามระบบของ Indigenous ELCC
๓. โครงการและบริการที่มีคุณภาพในวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง
๔. ให้ความสำคัญในความเป็นศูนย์กลางของเด็กและครอบครัว
๕. คิดคำนึงความหลากหลายด้านความสามารถ ที่ตั้งภูมิศาสตร์ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. รองรับโครงการและบริการของทาง ELCC ที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้
๗. สนับสนุนโครงการและบริการของ ELCC ที่สามารถเข้าถึงได้และมีราคาเหมาะสม
๘. สนับสนุนการบริหารเงินลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบและโปร่งใส และ
๙. เคารพในความเป็นหุ้นส่วนและประสานความร่วมมือซึ่งกันและกัน

ภาระผูกพันด้านเงินลงทุนของรัฐบาลกลางสำหรับ ELCC ได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยได้เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ในงบประมาณปี ค.ศ. ๒๐๑๗ ได้ประกาศไว้ถึง ๗.๕ พันล้านดอลลาร์ในช่วงระยะเวลา ๑๑ ปี ซึ่งในช่วงปี ค.ศ. ๒๐๑๗ ถึง ๒๐๑๘ มีวงเงิน ๑.๗ พันล้านดอลลาร์สำหรับครอบครัวและเด็กของชนเผ่าพื้นเมือง สำหรับในช่วงล่าสุดงบประมาณในปี ค.ศ. ๒๐๒๑ มีวงเงินสูงถึง ๓๐ พันล้านดอลลาร์ตลอดช่วงระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการส่งมอบผ่านข้อตกลงระดับทวิภาคีในระดับมณฑลและเขตการปกครองพิเศษ นอกเหนือสิ่งอื่นใดเงินลงทุนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้รับค่าธรรมเนียมในการดูแลเด็กในระดับ ๑๐ ดอลลาร์ต่อวันภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๖ สำหรับการกำกับดูแลพื้นที่การดูแลเด็กในแคนาดา และเพิ่มคุณภาพพื้นที่ในการดูแลเด็ก รวมทั้งการเติบโตในภาคแรงงานของ ELCC ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ เงินลงทุนได้จัดสรรให้แก่ Indigenous ELCC ของชาวพื้นเมืองชาติแรกดั้งเดิม (First Nations) จำนวน ๑.๐๒ พันล้านดอลลาร์ สำหรับชาวอินูอิต (Inuit) จำนวน ๑๑๑ ล้าน ดอลลาร์ และสำหรับชาวเมทิส (Metis Nation) จำนวน ๔๕๐ ล้าน ดอลลาร์
